

1. 1. Matky Boží Panny Marie

1

„Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat“ (Žalm 37,5).

„Nechlub se zítřejším dnem, vždyť nevíš, co den zrodí“ (Příslóví 27,1).

Těmito 2ma Biblickým výroky jsem si dovolil zahájit novoroční promluvu. Dnes se mnoho lidí ptá: „Co mně nebo nám tento rok přinese?“ Na začátku roku má tato otázka význam, neboť události jsou vždy označeny rokem, v němž se stanou, ať už jsou čistě osobní anebo mají historický význam. Události v našem životě přinášejí jak radost, tak i trápení. Většina z nás by ráda věděla, které šťastné události jsou pro nás připraveny, a dělali bychom vše, co je v našich silách, abychom zabránili tomu, co působí zármutek.

Jsme připraveni připustit, že Bůh drží klíč k našemu životu? Anebo vše připisujeme čisté náhodě? Věříme snad, že jsme pány svého osudu? Každý, kdo zastává tento názor, musí připustit, že jeho víra je chybná, např. v případě vážné nemoci nebo tragické nehody. Obojí v základu zruší směr, v němž bychom rádi vedli svůj život.

V knize proroka Izaiáše (38,1-21) se píše o králi Ezechiášovi (v *ekumenickém překladu* Chizkijášovi), který vážně onemocněl, a když se uzdravil, uznal, že Boží zásah byl pro něj požehnáním: „Hle, ta hořkost přehořká mi byla ku pokoji. Ty sám jsi vytrhl z jámy zániku mou duši, za sebe jsi odhodil všechny mé hříchy“ (Iz 38,17).

Začněme nový rok tak, že se svěříme do Božích rukou tak, že čtením Bible se budeme ptát na Boží vůli. Bůh jistě odpoví. Může dát naší myslí pokoj, který je potřebný, abychom mohli čelit těžkostem, které zkříží naši cestu. A jako král Ezechiáš si pak uvědomíme, že byly prostředkem k posílení naší důvěry v Boha. (Dobrá setba 2005, 7.1.)